

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Et enkelt spørgsmål til fru Elisabeth Arnold. Der skal altså skelnes meget skarpt mellem, om et menneske er 17 år og 364 dage eller 18 år og 1 dag. Det vil altså sige, at den 17-årige militssoldat, som har dræbt adskillige mennesker i Beirut eller et andet sted, har et ubetinget retskrav på at komme til Danmark, men hvis han er en uge ældre, kan han behandles på en helt anden måde. Hvor er rimeligheden i det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Enhver, som har mulighed for at rejse ind på den ene eller anden måde, kan komme til Danmark, men det er noget ganske andet at kunne få opholdstilladelse, og det er det, som lovforslaget drejer sig om. Hvis der er borgerkrigs-lignende tilstande i hjemlandet, som det nævnes i lovforslaget, eller hvis vedkommende er forældreløs eller ikke kan forenes med sine forældre, kan vedkommende blive her i landet.

Arne Melchior (CD):

Når man tænker på karakteren af emnet, var det en meget kort tale, fru Pia Kjærsgaard i dag holdt på Fremskridtspartiets vegne. Hun kunne stort set nøjes med at henvise til, hvad Venstres og De Konservatives ordførere havde sagt, og jeg kan kun citere det gamle politikerord: A sejer hejsen Walbekomme!

Men fru Pia Kjærsgaard havde dog en bemærkning om, at hun vidste, at CD går mere og mere imod danskernes interesser. Enhver læser af læserbreve i diverse aviser kan genkende den sætning, der er masser af enkeltpersoner, som ved, hvad der er i danskernes interesse, og det har man selvfølgelig lov til, hvis man altså husker, at det er ens private mening, og at andre kan have en anden opfattelse. Men jeg må bestride, at fru Pia Kjærsgaard skulle vide bedre end f.eks. undertegnede eller ethvert andet medlem af Folketinget eller enhver vælger, hvad der er i danskernes interesse.

Jeg ved udmærket, at CD har færre stemmer end Fremskridtspartiet, men Fremskridtspartiet har altså kun omkring 6 pct. af stemmerne. Ergo er det ikke sikkert, at selv om man følger fru Pia Kjærsgaard og hendes parti, er man på linie med danskernes interesser, og i øvrigt er

det vel kun statsministeren, som har ret til at tale på danskernes vegne, når han repræsenterer Danmark i udlandet.

Jeg skal benytte anledningen til at genfortælle, hvad Frode Jakobsen – en af dette land og dette folk højt fortjent personlighed – engang sagde om forskellen på modstandsbevægelsen og den regering, vi havde frem til den 29. august 1943. Han sagde, at begge parter ønskede, at det skulle gå danskerne godt under anden verdenskrig, trods krig og okkupation. Det var de enige om. Men – sagde Frode Jakobsen – modstandsbevægelsen havde én præntention mere: Ligesom alle forældre ønsker, det skal gå deres børn godt, er der nogle forældre, som også ønsker, at deres børn skal opføre sig godt og måske derved få det godt.

Vi har altså den præntention, og det har fru Pia Kjærsgaard lov til at være uenig i. Vi har den præntention, at danskerne skal opføre sig godt, og at det er godt for danskerne at gøre det. Det mener vi som parti, det mener vi som individer, og det må vi have ret til at mene. Men vi giver os ikke af med at sige, at vi ved, hvad danskerne mener, eller hvad danskerne har godt af. Det er individuelle overvejelser, og man skal ikke uretmæssigt opkaste sig til talsmand for et helt folk.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, så har vi den sædvanlige polemik med hr. Arne Melchior, men det er da også helt i orden. Nu kan jeg altså forstå, at CD gerne vil have danskerne til at opføre sig ordentligt; nu er CD blevet et opdragerparti, men indimellem er CD også et hadeparti. CD har fået mange roller her på det sidste, synes jeg.

Men det er jo sådan, at hver evig eneste gang vi siger ja til en fremmed, er der samtidig noget, vi ikke længere kan tilbyde danskerne. Jamen sådan er det altså, hr. Arne Melchior, det kan jo ikke være anderledes. Vi har kun et vist antal hospitalssenge, et vist antal plejehjemspladser osv. osv., det er simpel logik, og jeg vil fortsat påberåbe mig retten til at forsvare denne logik her fra talerstolen. Selv om hr. Arne Melchiors interesser åbenbart er stik modsat mine, vil jeg have lov at forsvare de synspunkter, som jeg mener jeg er valgt på, og som jeg mener er rigtige.